

**PHOTOGRAPHIES, n. I.,
proljeće 1983. Izlazi
trimestralno. Izdavač:
Francusko udruženje za
difuziju fotografije
(L'Association pour la
Diffusion de la Photographie)
i Nacionalna biblioteka
(Bibliothèque nationale)**

Višnja Zgaga

*Muzejski dokumentacioni centar,
Zagreb*

Novi časopis za fotografiju programski je koncipiran kao mjesto izmjene stručno-znanstvenih priloga povijesti fotografije te kritičkih osvrti na opuse pojedinih fotografa i prezentaciju važnijih fotografskih zbirki. To je časopis, prije svega, namijenjen stručnoj publici: premda je fotografija najmasovnije sredstvo vizualnog izraza, još uvijek izmiče stručnoj valorizaciji. Pokretanje ovog časopisa očita je namjera da to stanje korigira. Prvi broj je sastavljen od nekoliko tematskih cjelina: u odjeljku *Rasprave* prikazano je osam autorskih viđenja pojma tzv. anonimne fotografije. Osnovno pitanje jest kako kvalificirati radove amatera i dokumentarnu fotografiju nepoznatih autora arhiviranu u mnogim privatnim i javnim kolekcijama; pitanje nije, naime, što je to anonimna fotografija, već da li uopće takva postoji.

Petero kritičara u rubrici *Jedan tekst jedna slika* esejistički interpretiraju fotografiju jednog autora prema vlastitom izboru. Kao izvanredan školski primjer metodologije obrade jednog stvaralačkog opusa fotografa prikazan je rad E. D. Bildusa (1813—1890), koji je kao član francuske Komisije za historijske spomenike izradio prvu fotografsku dokumentaciju spomenika kulture. Osim kronologije života i rada i stilske analize fotografija (uglavnom arhitektura i pejzaž), dane su i tehničke informacije o njegovoj tehnici snimanja i razvijanja.

S kolekcijom fotografija Nacionalne biblioteke upoznaje nas kustos B. Marbot vrlo informativnim prikazom nastanka, razvoja i izložbene djelatnosti, te listom inventara najznačajnijih djela, kao i praktičnim uputstvima za korištenje fonda.

Kustosi triju pariških zbirki fotografija (Nacionalne biblioteke, Muzeja moderne umjetnosti i Muzeja d'Orsay) daju popise novih akvizicija svojih zbirki za 1982. godinu.

U izdanju Muzeja moderne umjetnosti u New Yorku izašla su dva toma velike

studije (predviđena su četiri) o Eugenu Atgetu (1857—1927), kojeg mnogi smatraju pretečom moderne fotografije. Dan je prikaz te knjige i prikaz izložbe *Pariški interijeri* u Muzeju Carnavalet 1982. godine, iz opusa E. Atgeta.

Na kraju časopisa dani su sažeci članka teoretske naravi na engleskom jeziku.

●
**Microcomputers in Museums.
MDA Occasional Paper 7.
Izd. Museum Documentation
Association, Duxford,
Cambridgeshire, 1984,
str. 1—78.**

**Urednici: Richard B. Light i
D. Andrew Roberts**

Branka Šulc

*Muzejski dokumentacioni centar,
Zagreb*

Ovaj opširni izvještaj-vodič o mjestu i ulozi muzeja u korištenju i primjeni mikrokomputera pripremio je stručno osoblje Muzejskog dokumentacijskog udruženja (MDA) iz Velike Britanije u suradnji s malom grupom muzejskih stručnjaka koji se intenzivno bave tom problematikom i u muzejskoj praksi. Dane su osnovne informacije i obrazložen način primjene mikrokomputerskih sistema u muzejskoj djelatnosti. Manje poznati, kao i specijalni pojmovi, definirani su unutar teksta a indeks je dodatno pomagalo za ove definicije. Uvođenje mikrokomputera u muzeje datira se početkom 1983. godine u zemljama s obje strane Atlantika. Danas se u Velikoj Britaniji mikrokomputorom koriste 23 muzeja (od ukupno 766) a u Americi recentni pregled identificira 11 umjetničkih muzeja koji se koriste mikrokomputorom, uz znatno veći broj u muzejima ostalih profila.

Najčešće se mikrokompjutor koristi kao samostalna jedinica s vlastitim procesiranjem, skladištenjem i izlaznim instalacijama, bez izravne veze s drugim kompjutorskim sistemima, premda po potrebi može biti priključen i na veće kompjutorske sisteme.

Uvjeti za postavljanje mikrokomputera u muzeje obično se temelje na pretpostavkama da je mikrokompjutor moguć odgovor za sve muzejske informacijske probleme, da može biti postavljen po niskoj cijeni te da će takav

rad istovremeno učvrstiti i relaciju stručni kadar i rad. Realnost je ipak ponešto drukčija. Mikrokompjutorski hardware moguće je nabaviti po pristupačnoj cijeni, može se i jednostavno instalirati i omogućuje odgovarajuću obimnost za procesiranje i skladištenje informacija za brojne svrhe. Software (program koji instruiru hardware kako da radi s informacijama) dostupan je u formi jeftinih, visoko kvalitetnih paketa. Mogućnosti koje pruža mikrokompjutor dostatne su za brojne muzejske poslove ali i limitirane u nekim područjima (kao primjerice osnovni muzejski katalozi) koji zahtijevaju nestandardni software ili skladištenje široke skale.

Nakon sažetog uvoda slijedi pregled različitih vrsta kompjutorskih sistema i osnovnih principa koji se odnose na njihovo korištenje, te opise mikrokompjutorske tehnologije. Slijede odjeljci koji dopunjavaju ovu osnovu sa specifičnim vodičem o mogućim aplikacijama mikrokomputera u muzejima, istraživanjima o muzejskim zahtjevima na području nove tehnologije te istraživanjima koje je MDA provela u muzejima tokom 1983. godine o mogućnostima i primjeni mikrokomputera u muzejima Velike Britanije. Opširno su prezentirani rezultati seminara-radio-nice, organiziranog na temu mikrokomputera u muzejima na Univerzitetu u Leicesteru tokom 1983. godine, pod vodstvom stručnjaka iz MDA-e, uz popis postojećih mikrokomputera i područja istraživanja koja se na njima obavljaju u muzejima Velike Britanije.

Slijedi popis organizacija koje mogu dati dalje savjete i informacije o kompjutorima i njihovu korištenju kao i izbor bibliografskih jedinica o recentnim kompjutorskim tehnologijama, primjeni, i dr. s adresama izdavača i cijenama (samo za Veliku Britaniju i SAD). Na kraju je i popis software programa i proizvođača mikrokompjutorskih sistema u Velikoj Britaniji te indeks korištenja termina o kompjutorima.

Priručnik ovakve vrste dragocjeni je vodič za daljnju orijentaciju u radu s mikrokompjutorima u muzejima, prvenstveno stoga što je temeljen na prethodnim širim istraživanjima u muzejima posljednjih godina. Pa iako je bez sumnje istina, kako se u ovoj publikaciji i ističe, da muzejski stručnjaci pokazuju izuzetan otpor prema tehnološkom razvoju muzeja, ipak postoji rastuća tendencija uviđanja sve veće nužnosti uvođenja novih sistema kao važne uloge u daljnjem razvoju i radu muzeja bliski budućnosti.